

Bok 10 Mummel: I ”spår av profetior” blir det en hel del tillbakablickar i tidigare händelser i serien. Boken inleds med att Rut, Twist och Tobbe ännu sitter i Wanjelins kök med planerna för midsommar. Pernilla lämnar dem i världens fart för att få förklaringen till varför/hur/när/var och med vem Bengt hamnar mellan två väktare i centrumhuset. Det hela är ingen enkel sak att smälta för Pernilla. Hon som, för att hålla Bengt i schack, fixar honom det toppviktiga uppdraget som klassmorfar till en grabb i åttonde klass. Bengt klarar uppdraget till yttersta perfektion, precis lagom nyfikenhet och med förvånansvärd fingertoppskänsla. Målet är att rädda en elev från hemmasittande och Bengt knyter eleven till sig på galant vis och drar honom igenom läsåret... men sen spårar det ur i vanlig ordning. Nu får Pernilla skämmas igen. Sekundärskam heter det visst, det som hon blivit expert på. Att ständigt behöva skämmas för en anhörig.

Midsommar blir en härlig tillställning i ett perfekt väder. Sol och blå himmel, sånt händer inte varje år. Tobbe och Pernilla tar åt sig äran grundat på att de stannat hemma från Grekland detta år. De tror sig vara så pass gudomliga att de har skuld i att vädret vänt till Laduviks fördel. Efter midsommar är allt som vanligt på Laduviks gård igen. Med Rut går in i sig själv och Twist som gör resten. Tvärs över vägen hos Mac och Pia-Carin trillar vardagen in med en extra växel. Pia-Carin påbörjar sin tionde bok efter att ha avslutat samarbetet med Louise. Mac låter sig övertalas av Twist och går in i ett alldeles nytt projekt med att driva en motorbåtspool. Mac står för det tekniska kunnandet och många kunder, medan Twist ansvarar för dokumentation och det administrativa. Familjerna turas om att testa båten och gör många härliga turer, inklusive övernattnig.

Tobbe och Pernilla reser till *Frankrike* för att delta i årets seglingsmästerskap. De seglar på en liten smal insjö, så nära Atlantkusten att de hör vågornas puls från tältet när dagens brus övergått till lugn kväll. Väl hemma i Sverige igen beger de sig till stan och hamnar i upplevelser de hittills inte trott att vanligt folk pysslar med. En som tappar grejer i vattnet, en som badar bland ankor och fimpar och en som ålar omkring naken i ett hus med mer fönster än väggar. Som tre mindre vise män. Guld, rökelse och myrra i modern tappning.

Hösten kommer och i samband med den; Pernillas mörka tankar. De sveper fram som orosmoln mellan oktober och januari och lättar upp först när ljuset fått ett starkare fäste om dagarna. Hon och Rut träffas alltmer och har många samtal om livets umbäranden och längtor. Rut däremot tycks få mer energi av höstmörkret och ger sig på en vindsstädning, något som för henne än längre bort från gårdens ruljans och Twists tålamod töjs ytterligare.

Sedan Bengt blivit ertappad på centrumhusets tak, har han för första gången kraschat rejält. Samtalsstöd, psykiatrisk vård, antidepressiv behandling. En mardrömslik tillvaro som leder honom in i nya tankebanor. Han besöker bland annat ett medium i sina försök att få ordning på livet. Efter en titt på den alldeles nya, och enligt Bengt; obegripliga anslagstavlan, hittar han telefonnumret. Han tror inte mycket på besöket som sådant men ger det ändå en chans. Det han åtminstone önskar är att få ihop en rad med sju siffror... Hans största bekymmer är att ingen tror honom när han på ingående vis berättar att världen kommer att drabbas av ett virus. Alla går bet här. Vännerna, läkarna och framför allt Pernilla behöver lägga mycket tid på att få Bengt att tänka om. De försöker påvisa det orimliga i hans profetior men han ger sig inte.

Boken avslutas med en 60-årsfest för Tobbe. En fest som sent ska glömmas tänker Pernilla medan hon röjer upp efter kalaset. Det är nämligen då hon hittar något som får henne att både förskräckas och känna skam. Men bara en tanke bort anar hon samtidigt en förtrollande glädje.